

Els jutges, en iniciar el procediment, poden acordar, segons els casos, el segrest de la publicació o la prohibició de difondre o projectar el mitjà a través del qual es va produir l'activitat delictiva. Contra aquesta resolució es pot interposar directament recurs d'apel·lació, que ha de ser resolt en el termini de cinc dies.»

Article segon.

1. S'afegeix un segon paràgraf a la lletra a) de l'article 87 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, amb la redacció següent:

«Els correspon així mateix dictar sentència de conformitat amb l'acusació en els casos que estableix la Llei.»

2. L'apartat 1 de l'article 482 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial, queda redactat com segueix:

«1. Es poden cobrir en règim de provisió temporal les secretaries vacants o que estiguin desertes en concursos de trasllat, sempre que no es puguin atendre adequadament mitjançant el mecanisme ordinari de substitució, o els seus titulars estiguin en situació de llicència per malaltia de llarga durada o excedència per cura de fill menor.

Mitjançant un real decret s'ha de regular el procediment de selecció i nomenament dels secretaris judicials substituïts.»

Disposició final única.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor al cap de sis mesos de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 24 d'octubre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20823 *LLEI 38/2002, de 24 d'octubre, de reforma parcial de la Llei d'enjudiciament criminal, sobre procediment per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreujat.* («BOE» 258, de 28-10-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Aquesta Llei és fruit destacat de l'esperit de consens que anima el Pacte d'Estat per a la reforma de la justícia.

Entre els molts objectius d'aquest Pacte hi ha el que una futura Llei d'enjudiciament criminal aconseguirà «l'agilitació dels procediments, la millora dels procediments abreujats, l'enjudiciament immediat dels delictes menys greus i flagrants, i la simplificació de tràmits en les grans causes». Aquest objectiu no admet demora i ha d'estar emprès amb promptitud a través d'una reforma parcial de l'actual Llei d'enjudiciament criminal. Es tracta d'aprofundir en la via oberta per allò que en el llenguatge forense i fins i tot en el llenguatge col·loquial es coneixen com a «judicis ràpids», donant lloc en alguns casos a una justícia realment immediata.

En efecte, en determinats casos, la tramitació dels processos penals es prolonga en el temps molt més del que és necessari i aconsellable; i aquesta dilació és font d'algunes situacions que han generat en els últims temps una notable preocupació social: els retards en la substanciació dels processos penals a vegades són aprofitats pels imputats per posar-se fora de l'abast de l'autoritat judicial i, sobretot, per reiterar conductes delictives, la qual cosa genera una impressió generalitzada d'aparent impunitat i d'indefensió de la ciutadania davant de cert tipus de delictes. La immediatesa i l'acceleració en la resposta estatal davant la delinqüència és, sens dubte, una peça clau per evitar els fenòmens abans descrits i permetre que la justícia penal compleixi alguna de les finalitats que té assignades. Aquesta és la finalitat primordial que persegueix aquesta reforma parcial.

Aquesta Llei parteix de l'experiència acumulada amb les precedents mesures legislatives que van tractar d'obtenir aquest resultat. Així, les reformes de la Llei d'enjudiciament criminal realitzades per la Llei 10/1992, de 30 d'abril, de mesures urgents de reforma processal, i per la Llei orgànica 2/1998, de 15 de juny, de modificació del Codi penal, i de la Llei d'enjudiciament criminal, van suposar la introducció i el perfeccionament, respectivament, de l'anomenat sistema de «judicis ràpids», a través de certes especialitats del procediment abreujat concebudes per accelerar les instruccions i els judicis orals.

El cert és que a la pràctica l'eficàcia dels denominats «judicis ràpids» ha estat molt desigual, fet que en bona part s'ha d'atribuir a la configuració i les limitacions legals: la seva regulació com a diverses especialitats dins del procediment abreujat tipus i no com un procediment especial; l'absència de terminis màxims de l'activitat preparatòria i instructora, així com per a la celebració de judici oral quan, al contrari, per a aquest últim es fixa un termini mínim de deu dies; la marginació dels principis de concentració i oralitat; la insuficient concreció de les circumstàncies i els delictes que podrien donar lloc a la incoació d'aquest procediment, algunes limitacions imposades a la policia judicial, etc. I per això es considera necessària una reforma legal que reguli més detalladament els mecanismes d'acceleració dels processos per delictes i que al mateix temps creï nous expedients processals d'acceleració de la justícia penal. Aquesta nova regulació legal, que ha d'anar acompanyada dels recursos humans i dels mitjans materials necessaris, neix amb vocació de produir un gir en els hàbits de la nostra Administració de Justícia, en la percepció que té la ciutadania respecte de la lentitud de la persecució penal i en l'aparent impunitat dels delinqüents.

Per assolir aquesta finalitat s'incorporen a la Llei d'enjudiciament criminal les novetats següents, les raons de les quals succintament s'exposen.

II

En primer lloc, es crea un procés especial per a l'enjudiciament ràpid de determinats delictes, que en alguns casos en permet l'enjudiciament immediat. L'àmbit d'a-

plicació d'aquest nou procés especial —al qual s'apliquen supletòriament les normes del procediment abreujat— es determina d'acord amb criteris que serveixen d'índici clar, segons màximes de l'experiència, que és possible a la pràctica una substanciació del procés en temps molt més reduïts que els fins ara habituals. Es tracta en tot cas de fets punibles en els quals la policia judicial ha detingut una persona i l'ha posada a disposició del jutjat de guàrdia o en què, fins i tot sense detenir-la, l'ha citada per comparèixer davant del jutjat de guàrdia per tenir la qualitat de denunciat en l'atestat policial. Per tant, són casos en què hi ha hagut detenció policial o citació policial per comparèixer davant del jutjat de guàrdia. A més, al costat d'això, dins del genèric àmbit d'aplicació del procediment abreujat, aquest procediment especial queda circumscrit a la seva aplicació en virtut de les tres circumstàncies següents, qualsevol de les quals en fonamenta l'aplicació.

En primer terme, que es tracti de delictes flagrants, entenent com a tals aquells en què no hi ha solució de continuïtat entre la comissió del fet punible i l'actuació policial que condueix a la detenció o a la citació.

En segon terme, que es tracti d'algun dels delictes compresos en un elenc taxat, en el qual s'inclouen fets la investigació dels quals ha de ser en principi senzilla, fins i tot no sent flagrants, o fets amb especial incidència en la seguretat ciutadana, o que repugnen greument la consciència social, com és el cas dels casos de violència domèstica.

En tercer terme, que es tracti de fets punibles en els quals s'aprecii, amb independència de les circumstàncies anteriors, facilitat instructora, és a dir, en què les circumstàncies del cas permetin presumir que la investigació és senzilla i que, per tant, es pot acabar en un termini breu.

La genuïna i més important acceleració d'aquests processos ràpids —encara que no l'única— és la que s'ha de donar en el temps que transcorre des de la incoació del procés penal fins a la celebració del judici oral, sense perjudici que també aquest, així com l'emissió de la sentència i la tramitació dels eventuais recursos, es facin amb rapidesa. A aquests efectes, la peça clau del nou procediment consisteix en una instrucció concentrada davant el jutjat de guàrdia: tota la fase d'instrucció i de preparació del judici oral ha de ser realitzada en terminis molt breus davant l'òrgan judicial. Aquest procés, si bé ha de tenir especial impacte a les grans ciutats, està pensat perquè es pugui aplicar i s'hagi d'aplicar a tots els partits judicials d'Espanya, amb independència de la seva mida i del seu índex de delinqüència.

L'experiència quotidiana de molts jutjats d'instrucció demostra que un ampli nombre de conductes aparentment delictives és susceptible d'una investigació relativament senzilla: són poques, i de pràctica escassament complicada, les diligències després de la realització de les quals es pot decidir si és procedent el sobreseïment o bé la celebració d'un judici oral. Perquè es pugui dur a terme aquesta concentració de les actuacions davant del jutjat de guàrdia, la Llei processal ha de fer determinades previsions com, entre altres, el reforçament de les funcions de la Policia Judicial, l'assegurament de la presència de tots els afectats al servei de guàrdia o la participació activa del Ministeri Fiscal, que adquireix un destacat protagonisme i, per tant, assumeix, junt amb els jutjats d'instrucció, una responsabilitat particular en l'eficàcia de la reforma. D'altra banda, en els casos en què la instrucció concentrada aboca a la celebració del judici oral, la rapidesa del sistema depèn de la coordinació entre el jutjat de guàrdia i l'òrgan enjudiciador.

III

És imprescindible que la creació d'aquest procés especial vagi acompanyada d'una reforma del procediment

abreujat. Després de més de tretze anys de vigència, no són pocs els aspectes del procediment abreujat —pel qual s'encarilen en l'actualitat la investigació i l'enjudiciament de la immensa majoria dels fets delictius— en què la jurisprudència constitucional i ordinària, la pràctica dels nostres tribunals i la doctrina han detectat problemes la solució dels quals no s'ha de demorar. A més, atesa l'aplicació supletòria de les normes del procediment abreujat al procés especial que es crea, hi ha aspectes dels anomenats «judicis ràpids» que no serien eficaços sense aquestes modificacions. Això no significa que una futura reforma global del nostre enjudiciament criminal no hagi d'incidir en moltes altres institucions.

Les reformes que s'introdueixen en el procediment abreujat són de molts tipus. En uns casos, es tracta de modificacions merament sistemàtiques o de redacció, com en el cas que el Ministeri Fiscal sol·liciti el sobreseïment i no hagin comparegut els ofesos pel delicte com a perjudicats que exerceixen l'acusació particular, traslladant-se, a aquesta finalitat, al procediment abreujat la previsió, ja existent en el procediment ordinari, de fer-se saber la pretensió del Ministeri Fiscal a aquests interessats en l'exercici de l'acció penal. En altres casos, es tracta de canvis de major o menor calat en el seu contingut. Així, per exemple, entre molts altres, la regulació dels recursos o el règim de la conformitat. Sobre aquest últim punt, s'ha de destacar que, per permetre un raonable i mesurat sistema de conformitat de l'acusat amb la pena sol·licitada al mateix jutjat de guàrdia, és necessari reformar en alguns aspectes el marc jurídic de la conformitat en el procediment abreujat.

IV

Una altra important premissa d'aquesta reforma és que l'acceleració de la justícia penal no pot incloure només la investigació i l'enjudiciament dels delictes, sinó que és del tot necessari que compregui també l'enjudiciament immediat de les faltes, la incidència de les quals en la seguretat ciutadana és notablement rellevant (furts i danys en béns públics o privats de fins a cinquanta mil pessetes, lesions que requereixin simplement una primera assistència facultativa, etc.). Aquesta Llei reforma determinats articles de la regulació del judici de faltes per permetre que, en no pocs casos, aquest judici se celebri davant del jutjat de guàrdia mateix en poques hores, fins i tot en menys de vint-i-quatre, des que aquest tingui notícia del fet i que, de no ser possible aquest judici immediat, l'òrgan de guàrdia procedeixi a citar les parts perquè el judici se celebri en un termini breu.

Article primer.

Es fa una nova redacció del títol II del llibre IV de la Llei d'enjudiciament criminal.

«TÍTOL II

Del procediment abreujat

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 757.

Sense perjudici del que s'estableix per als processos especials, el procediment regulat en aquest títol s'aplica a l'enjudiciament dels delictes castigats amb pena privativa de llibertat no superior a nou anys, o bé amb qualssevol altres penes de diferent

naturalesa bé sigui úniques, conjuntes o alternatives, qualsevol que sigui la quantia o durada.

Article 758.

L'enjudiciament dels delictes que enumera l'article anterior s'ha d'acomodar a les normes comunes d'aquesta Llei, amb les modificacions consignades en aquest títol.

Article 759.

En les causes compreses en aquest títol, les qüestions de competència que es promoguin entre jutjats i tribunals de la jurisdicció ordinària s'han de substanciar segons les regles següents:

1a Quan un tribunal o jutjat refusi el coneixement d'una causa o reclami el coneixement de la que un altre en tingui, i hi hagi dubte sobre quin d'aquells és el competent, si no hi ha acord a la primera comunicació que amb aquest motiu s'adrecin, han de posar el fet, sense dilació, en coneixement del superior jeràrquic, per mitjà d'exposició raonada, perquè el superior esmentat, després d'escoltar el fiscal i les parts en una compareixença que s'ha de celebrar dins de les vint-i-quatre hores següents, decideixi en l'acte el que consideri procedent, sense recurs ulterior.

Quan la qüestió sorgeixi en la fase d'instrucció, cada un dels jutjats ha de continuar practicant les diligències urgents i absolutament indispensables per comprovar el delicte, esbrinar i identificar els possibles culpables.

2a Cap jutge d'instrucció, penal, o central d'instrucció o penal, no pot promoure qüestions de competència a les audiències respectives, sinó exposar-los, escoltat el Ministeri Fiscal pel termini d'un dia, les raons que tingui per creure que li correspon el coneixement de l'assumpte.

El tribunal ha de donar vista de l'exposició i els antecedents al Ministeri Fiscal i a les parts que han comparegut pel termini de dos dies i, després d'haver-los escoltat tots, sense més tràmits, ha de resoldre dins del tercer dia el que consideri procedent, i comunicar aquesta resolució al jutjat que l'hagi exposada per al seu compliment.

3a Quan algun jutge d'instrucció, penal, o central d'instrucció o penal, estigui entenent d'una causa atribuïda a la competència de les audiències respectives, aquestes s'han de limitar a ordenar-li, escoltats el Ministeri Fiscal i les parts que han comparegut pel termini de dos dies, que s'abstingui de conèixer i els remeti les actuacions.

Article 760.

Iniciat un procés d'acord amb les normes d'aquest títol, quan aparegui que el fet no està comprès en cap dels supòsits de l'article 757, s'ha de continuar conforme a les disposicions generals d'aquesta Llei, sense retrocedir en el procediment només en el cas que sigui necessari practicar diligències o realitzar actuacions d'acord amb els preceptes legals esmentats. Al contrari, iniciat un procés conforme a les normes comunes d'aquesta Llei, n'ha de continuar la substanciació d'acord amb les d'aquest títol quan consti que el fet enjudiciat està comprès en algun dels casos de l'article 757. En ambdós casos el canvi de procediment no implica el d'instructor.

Iniciat un procés conforme a les normes d'aquesta Llei, quan aparegui que el fet podria constituir un delicte l'enjudiciament del qual sigui competèn-

cia del tribunal del jurat, cal atènyer-se al que disposa l'article 309 bis.

Acordat el procediment que s'ha de seguir, s'ha de fer saber immediatament al Ministeri Fiscal, a l'imputat i a les parts que han comparegut.

Article 761.

1. L'exercici per particulars, siguin o no ofesos pel delicte, de l'acció penal o de la civil derivada d'aquest s'ha d'efectuar de la manera i amb els requisits que assenyalen el títol II del llibre II, expressant l'acció que s'exerceixi.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, a l'ofès o perjudicat pel delicte se li ha d'instruir dels drets que li assisteixen conforme al que disposen els articles 109 i 110 i altres disposicions, i es pot mostrar part en la causa sense necessitat de formular querella.

Article 762.

Els jutges i tribunals han d'observar en la tramitació de les causes a què es refereix aquest títol les regles següents:

1a El jutge o tribunal que ordeni la pràctica de qualsevol diligència s'entén directament amb el jutge, tribunal, autoritat o funcionari encarregat de realitzar-la encara que aquest no li estigui immediatament subordinat ni sigui superior immediat d'aquells.

2a Per cursar els despatxos que s'expedeixin sempre s'ha d'utilitzar el mitjà més ràpid, i acreditar per diligència les peticions d'auxili que no s'han sol·licitat per escrit.

3a Si el que ha de ser citat no té domicili conegut o la Policia Judicial no el troba en el termini que se li ha assenyalat, el jutge o el tribunal ha de fer publicar la cèdula corresponent pel mitjà que consideri més idoni perquè pugui arribar a coneixement de l'interessat, i només quan ho consideri indispensable acorda divulgar-la pels mitjans de comunicació social.

4a Les requisitòries que s'hagin d'expedir s'insereixen al fitxer automatitzat corresponent de les Forces i Cossos de Seguretat i, quan es consideri oportú, en els mitjans de comunicació escrita.

5a En qualsevol escrit i en els documents que es presentin en la causa s'hi han d'adjuntar tantes còpies literals dels documents, realitzades per qualsevol mitjà de reproducció, com parts hi hagi i el fiscal, als quals se'ls lliuren en notificar-los la resolució que ha recaigut en l'escrit respectiu.

L'omissió de les còpies només dóna lloc al fet que les lliuri el secretari a costa de l'omitent, si aquest no les presenta en el termini d'una audiència.

6a Per enjudiciar els delictes connexos compresos en aquest títol, quan hi hagi elements per fer-ho amb independència, i per jutjar cada un dels imputats, quan siguin diversos, el jutge pot acordar la formació de les peces separades que siguin convenientes per simplificar i activar el procediment.

7a En les declaracions s'ha de ressenyar el document nacional d'identitat de les persones que les prestin, llevat que es tracti d'agents de l'autoritat, cas en què n'hi ha prou amb la ressenya del número de carnet professional. Quan per aquesta circumstància o per qualsevol altra no oferís dubte la identitat de l'imputat i conegudament tingués l'edat de divuit anys, s'ha de prescindir de portar a la causa el certificat de naixement. En un altre cas, s'hi uneix aquest certificat i la corresponent

fitxa dactiloscòpica. No s'ha de demorar la conclusió de la instrucció per manca del certificat de naixement, sense perjudici que quan es rebí s'aporti a les actuacions.

8a Quan els imputats o testimonis no parlin o no entenguin l'idioma espanyol, s'ha de procedir de conformitat amb el que disposen els articles 398, 440 i 441, sense que sigui necessari que l'interpret designat tingui títol oficial.

9a La informació que preveu l'article 364 només es verifica quan a judici de l'instructor hi hagi dubte sobre la preexistència de la cosa objecte de la sostracció o defraudació.

10a Els informes i les declaracions a què es refereixen els articles 377 i 378 únicament es demanen i reben quan el jutge els consideri imprescindibles.

11a Quan els fets enjudiciats derivin de l'ús i circulació de vehicles de motor, també s'ha de ressenyar, a la primera declaració que prestin els conductors, els permisos de conduir d'aquests i de circulació d'aquells i el certificat de l'assegurança obligatòria, així com el document acreditatiu de la seva vigència. També es ressenya el certificat de l'assegurança obligatòria i el document que n'acrediti la vigència en aquells altres casos en els quals l'activitat estigui coberta per igual classe d'assegurança.

Article 763.

El jutge o tribunal pot acordar la detenció o qualsevol mesures privatives de llibertat o restrictives de drets en els casos en què siguin procedents conforme a les regles generals d'aquesta Llei. Les actuacions que motivin l'aplicació d'aquestes mesures es contenen en peça separada.

Article 764.

1. Així mateix, el jutge o tribunal pot adoptar mesures cautelars per a l'assegurament de les responsabilitats pecuniàries, incloses les costes. Aquestes mesures s'acorden mitjançant una resolució judicial i es formalitzen en peça separada.

2. A aquests efectes s'apliquen les normes sobre contingut, pressupostos i caució substitutòria de les mesures cautelars que estableix la Llei d'enjudiciament civil. La prestació de les caucions que s'acordin es fa en la forma que preveu la Llei d'enjudiciament civil i pot ser realitzada per l'entitat en què tingui assegurada la responsabilitat civil la persona contra la qual s'adreça la mesura.

3. En els casos en què les responsabilitats civils estiguin totalment o parcialment cobertes per una assegurança obligatòria de responsabilitat civil, es requereix a l'entitat asseguradora o al Consorci de Compensació d'Assegurances, si s'escau, perquè, fins al límit de l'assegurança obligatòria, fianci aquelles. Si la fiança exigida és superior al límit expressat, el responsable directe o subsidiari està obligat a prestar fiança o aval per la diferència, i en un altre cas s'ha de procedir a l'embargament dels seus béns.

L'entitat responsable de l'assegurança obligatòria no pot, en tal concepte, ser part del procés, sense perjudici del seu dret de defensa en relació amb l'obligació de fiançar; per fer-ho se li admet l'escrit que presenti, i es resol sobre la seva pretensió a la peça corresponent.

4. Es pot acordar la intervenció immediata del vehicle i la retenció del permís de circulació, pel temps indispensable, quan sigui necessari practi-

car-hi alguna investigació o per assegurar les responsabilitats pecuniàries, mentre no consti acreditada la solvència de l'imputat o del tercer responsable civil.

També es pot acordar la intervenció del permís de conducció requerint l'imputat perquè s'abstingui de conduir vehicles de motor, mentre subsisteixi la mesura, amb la prevenció del que disposa l'article 556 del Codi penal.

Les mesures anteriors, una vegada adoptades, comporten la retirada dels documents respectius i la seva comunicació als organismes administratius corresponents.

Article 765.

1. En els processos relatius a fets derivats de l'ús i la circulació de vehicles de motor el jutge o tribunal pot assenyalar i ordenar el pagament de la pensió provisional que, segons les circumstàncies, consideri necessària en quantia i durada per atendre la víctima i les persones que estiguin al seu càrrec. El pagament de la pensió es fa anticipadament en les dates que discrecionalment assenyali el jutge o tribunal, a càrrec de l'assegurador, si n'hi ha, i fins al límit de l'assegurança obligatòria, o bé amb càrrec a la fiança o al Consorci de Compensació d'Assegurances, en els casos de responsabilitat civil d'aquest, conforme a les disposicions que li són pròpies. La mateixa mesura es pot acordar quan la responsabilitat civil derivada del fet estigui garantida amb qualsevol assegurança obligatòria. Tot el relacionat amb aquesta mesura s'actua en peça separada. La interposició de recursos no suspèn l'obligació de pagament de la pensió.

2. En els processos relatius a fets derivats de l'ús i la circulació de vehicles de motor el jutge o tribunal, amb l'audiència prèvia del fiscal, pot autoritzar els imputats que no estiguin en situació de presó preventiva i que tinguin el seu domicili o residència habitual a l'estranger, perquè s'absentïn del territori espanyol. Per a això és indispensable que deixin prou garantides les responsabilitats pecuniàries de tot ordre derivades del fet punible, designin una persona amb domicili fix a Espanya que rebí les notificacions, citacions i compareixences que els hagi de fer, amb la prevenció que conté l'article 775 quant a la possibilitat de celebrar el judici en absència seva, i que prestin caució no personal, quan no estigui acordada una fiança de la mateixa classe, per garantir la llibertat provisional i la seva presentació en la data o termini que se'ls assenyali. La mateixa atribució i amb les mateixes condicions correspon al jutge o tribunal que hagi de conèixer de la causa. Si l'imputat no compareix, s'adjudica a l'Estat l'import de la caució i se'l declara en rebel·lia, observant el que disposa l'article 843, llevat que es compleixin els requisits legals per celebrar el judici en absència seva.

Article 766.

1. Contra les actuacions del jutge d'instrucció i del jutge penal que no estiguin exceptuades de recurs es poden exercitar el de reforma i el d'apel·lació. Llevat que la Llei disposi una altra cosa, els recursos de reforma i apel·lació no suspèn el curs del procediment.

2. El recurs d'apel·lació es pot interposar subsidiàriament amb el de reforma o separadament. En cap cas no és necessari interposar prèviament el de reforma per presentar l'apel·lació.

3. El recurs d'apel·lació s'ha de presentar dins dels cinc dies següents a la notificació de la resolució

judicial objecte de recurs o del resolutori del recurs de reforma, mitjançant un escrit en què s'exposin els motius del recurs, s'assenyalin els particulars que s'han de testimoniar i al qual s'han d'adjuntar, si s'escau, els documents justificatius de les peticions formulades. Admès aquest, se'n dóna trasllat a les altres parts que han comparegut per un termini comú de cinc dies perquè puguin al·legar per escrit el que considerin convenient, assenyalar altres particulars que hagin de ser testimoniats i presentar els documents justificatius de les seves pretensions. En els dos dies següents a l'acabament del termini, es remet testimoni dels particulars assenyalats a l'audiència respectiva que, sense més tràmits, resol dins dels cinc dies següents. Excepcionalment, l'audiència pot reclamar les actuacions per consultar-les sempre que amb això no n'obstaculitzi la tramitació; en aquests casos, s'han de tornar les actuacions al jutge en el termini màxim de tres dies.

4. Si el recurs d'apel·lació s'ha interposat subsidiàriament amb el de reforma, si aquest és totalment o parcialment desestimatori, abans de donar-ne trasllat a les altres parts que han comparegut, se'n dóna trasllat al recurrent per un termini de cinc dies perquè formuli al·legacions i pugui presentar, si s'escau, els documents justificatius de les seves peticions.

5. Si a l'actuació objecte de recurs en apel·lació s'acorda la presó provisional d'algun dels imputats, respecte d'aquest pronunciament l'apel·lant pot sol·licitar a l'escrit d'interposició del recurs la celebració d'una vista, que acorda l'audiència respectiva. Quan la resolució judicial objecte de recurs contingui altres pronunciaments sobre mesures cautelars, l'audiència pot acordar la celebració d'una vista si ho considera convenient. La vista s'ha de celebrar dins dels deu dies següents a la recepció de la causa en aquesta audiència.

Article 767.

Des de la detenció o des que de les actuacions resultés la imputació d'un delictes contra una persona determinada és necessària l'assistència lletrada. La Policia Judicial, el Ministeri Fiscal o l'autoritat judicial han de demanar d'immediat del Col·legi d'Advocats la designació d'un advocat d'ofici, si no l'ha nomenat ja l'interessat.

Article 768.

L'advocat designat per a la defensa també ha de tenir habilitació legal per a la representació del seu defensat, i no és necessària la intervenció d'un procurador fins al tràmit d'obertura del judici oral. Fins llavors l'advocat ha de complir el deure d'assenyalament de domicili a efectes de notificacions i trasllats de documents.

CAPÍTOL II

De les actuacions de la Policia Judicial i del Ministeri Fiscal

Article 769.

Sense perjudici del que estableix el títol III del llibre II d'aquesta Llei, tan aviat com tingui coneixement d'un fet que tingui caràcters de delictes, la Policia Judicial ha d'observar les regles que estableix aquest capítol.

Article 770.

La Policia Judicial acudeix d'immediat al lloc dels fets i realitza les diligències següents:

1a Requereix la presència de qualsevol facultatiu o personal sanitari que hi hagi per prestar, si és necessari, els oportuns ajuts a l'ofès. El requerit, encara que només ho sigui verbalment, que no atengui sense causa justa el requeriment és sancionat amb una multa de 500 a 5.000 euros, sense perjudici de la responsabilitat criminal en què hagi pogut incórrer.

2a Acompanya l'acta de constància de fotografies o qualsevol altre suport magnètic o de reproducció de la imatge, quan sigui pertinent per a l'esclariment del fet punible i hi hagi risc de desaparició de les seves fonts de prova.

3a Recull i custodia en tot cas els efectes, els instruments o les proves del delictes respecte dels quals hi hagi perill de desaparició, per posar-los a disposició de l'autoritat judicial.

4a Si s'ha produït la mort d'alguna persona i el cadàver està a la via pública, a la via fèrria o en un altre lloc de trànsit, l'ha de traslladar al lloc pròxim que sigui més idoni dins de les circumstàncies, restablir el servei interromput i donar-ne compte d'immediat a l'autoritat judicial. En les situacions excepcionals en què s'ha d'adoptar aquesta mesura d'urgència, es ressenya prèviament la posició de l'interfecte, s'obtenen fotografies i s'assenyala sobre el lloc la situació exacta que ocupava.

5a Pren les dades personals i l'adreça de les persones que estiguin al lloc en què es va cometre el fet, així com qualsevol altra dada que ajudi a identificar-les i localitzar-les, com ara el lloc habitual de treball, els números de telèfon fix o mòbil, el número de fax o l'adreça electrònica.

6a Intervé, si és procedent, el vehicle i en reté el permís de circulació i el permís de conduir de la persona a la qual s'imputa el fet.

Article 771.

En el temps imprescindible i, en tot cas, durant el temps de la detenció, si n'hi ha, la Policia Judicial practica les diligències següents:

1a Compleix amb els deures d'informació a les víctimes que preveu la legislació vigent. En particular, informa l'ofès i el perjudicat pel delictes de manera escrita dels drets que els assisteixen d'acord amb el que estableixen els articles 109 i 110. S'instrueix l'ofès del seu dret a mostrar-se part en la causa sense necessitat de formular una querrela i, tant l'ofès com el perjudicat, del seu dret a nomenar un advocat o instar el nomenament d'un advocat d'ofici en cas de ser titulars del dret a l'assistència jurídica gratuïta, del seu dret, una vegada personats en la causa, a prendre coneixement de l'actuat, sense perjudici del que disposen els articles 301 i 302, i instar el que al seu dret convingui. Així mateix, se'ls informa que, si no compareixen en la causa i no fan renúncia ni reserva d'accions civils, el Ministeri Fiscal les exerceix si correspon.

2a Informa en la forma més comprensible l'imputat no detingut de quins són els fets que se li atribueixen i dels drets que l'assisteixen. En particular, l'instrueix dels drets reconeguts als apartats a), b), c) i e) de l'article 520.2.

Article 772.

1. Els membres de la Policia Judicial requereixen l'auxili d'altres membres de les Forces i Cossos de Seguretat quan sigui necessari per a l'acompliment de les funcions que aquesta Llei els encomana.

2. La Policia estén l'atestat d'acord amb les normes generals d'aquesta Llei i el lliura al jutjat competent, posa a la seva disposició els detinguts, si n'hi ha, i en remet una còpia al Ministeri Fiscal.

Article 773.

1. El fiscal es constitueix en les actuacions per a l'exercici de les accions penal i civil conforme a la Llei. Vetlla pel respecte de les garanties processals de l'imputat i per la protecció dels drets de la víctima i dels perjudicats pel delictes.

En aquest procediment correspon al Ministeri Fiscal, de manera especial, impulsar i simplificar la seva tramitació sense minva del dret de defensa de les parts i del caràcter contradictori d'aquest, i donar a la Policia Judicial instruccions generals o particulars per al compliment més eficaç de les seves funcions, intervenint en les actuacions, aportant els mitjans de prova de què pugui disposar o sol·licitant del jutge d'instrucció que els practiqui, així com instar d'aquesta l'adopció de mesures cautelars o el seu aixecament i la conclusió de la investigació tan aviat com consideri que s'han practicat les actuacions necessàries per resoldre sobre l'exercici de l'acció penal.

El fiscal general de l'Estat dóna les ordres i instruccions que consideri convenients respecte a l'actuació del fiscal en aquest procediment i, en especial, respecte a l'aplicació del que disposa l'apartat 1 de l'article 780.

Tan aviat com s'ordeni la incoació del procediment per a les causes davant del Tribunal del Jurat, es posa en coneixement del Ministeri Fiscal, qui compareix i intervé en totes les actuacions que es duguin a terme davant d'aquell.

2. Quan el Ministeri Fiscal tingui notícia d'un fet aparentment delictiu, bé directament o perquè li és presentada una denúncia o atestat, el Ministeri mateix ha de practicar o ordenar a la Policia Judicial que practiqui les diligències que consideri pertinents per a la comprovació del fet o de la responsabilitat dels participants en el fet. El fiscal decreta l'arxivament de les actuacions quan el fet no té els caràcters de delictes, i ho ha de comunicar amb expressió d'aquesta circumstància a qui ha al·legat ser perjudicat o ofès, a fi que pugui reiterar la seva denúncia davant del jutge d'instrucció. En un altre cas insta del jutge d'instrucció la incoació del procediment que correspongui amb remissió de l'actuat, posa a la seva disposició el detingut, si n'hi ha, i els efectes del delictes.

El Ministeri Fiscal pot fer comparèixer davant seu qualsevol persona en els termes que estableix la Llei per a la citació judicial, a fi de prendre-li declaració, en la qual s'han d'observar les mateixes garanties assenyalades en aquesta Llei per a la prestada davant del jutge o tribunal.

El fiscal cessa en les seves diligències tan aviat com tingui coneixement de l'existència d'un procediment judicial sobre els mateixos fets.

CAPÍTOL III

De les diligències prèvies

Article 774.

Totes les actuacions judicials relatives a delictes dels compresos en aquest títol es registren com a diligències prèvies i els és aplicable el que disposen els articles 301 i 302.

Article 775.

En la primera compareixença el jutge informa l'imputat, de la manera més comprensible, dels fets que se li imputen. Prèviament, el secretari l'informa dels seus drets i el requereix perquè designi un domicili a Espanya en què es facin les notificacions, o una persona que les rebí en nom seu, amb l'advertiment que la citació realitzada en aquest domicili o a la persona designada permet la celebració del judici en absència seva en els casos que preveu l'article 786.

Tant abans com després de prestar declaració se li permet entrevistar-se reservadament amb el seu advocat, sense perjudici del que estableix l'apartat c) de l'article 527.

Article 776.

1. En la primera compareixença el secretari judicial informa l'ofès i el perjudicat dels seus drets, en els termes que preveuen els articles 109 i 110, fins i tot encara que prèviament ho hagi fet la Policia Judicial. En particular, s'instrueix de les mesures d'assistència a les víctimes que preveu la legislació vigent i dels drets que esmenta la regla 1a de l'article 771.

2. La impossibilitat de practicar aquesta informació per la Policia Judicial i pel jutge en compareixença no impedeix la continuació del procediment, sense perjudici que es faci pel mitjà més ràpid possible.

3. Els que compareguin poden des de llavors prendre coneixement de l'actuat i instar la pràctica de diligències i tot el que convingui al seu dret, i el jutge pot acordar el que sigui procedent a fi de practicar aquestes diligències.

Article 777.

1. El jutge ordena a la Policia Judicial o practica per si les diligències necessàries encaminades a determinar la naturalesa i les circumstàncies del fet, les persones que hi han participat i l'òrgan competent per a l'enjudiciament, i dóna compte al Ministeri Fiscal de la seva incoació i dels fets que la determinen. S'empren per fer-ho els mitjans comuns i ordinaris que estableix aquesta Llei, amb les modificacions que estableix aquest títol.

2. Quan, per raó del lloc de residència d'un testimoni o víctima, o per un altre motiu, s'hagi de témer raonablement que una prova no es pot practicar en el judici oral, o pot motivar-ne la suspensió, el jutge d'instrucció la practica immediatament, assegurant en tot cas la possibilitat de contradicció de les parts.

Aquesta diligència s'ha de documentar en un suport apte per a l'enregistrament i la reproducció del so i de la imatge o per mitjà d'un acta autoritzada pel secretari judicial, amb expressió dels intervinents.

A efectes de valorar-la com a prova en una sentència, la part a qui interressi ha d'instar en el judici

oral la reproducció de l'enregistrament o la lectura literal de la diligència, en els termes de l'article 730.

Article 778.

1. L'informe pericial pot ser prestat només per un perit quan el jutge ho consideri suficient.

2. En els casos de lesions no cal esperar la sanitat del lesionat quan sigui procedent l'arxivament o el sobreseïment. En qualsevol altre cas es pot prosseguir la tramitació sense haver-se assolit tal sanitat, si és possible formular un escrit d'acusació.

3. El jutge pot acordar, quan ho consideri necessari, que el metge forense o un altre perit obtingui mostres o vestigis l'anàlisi dels quals pugui facilitar la millor qualificació del fet, i n'ha d'acreditar a les diligències la tramesa al laboratori corresponent, que ha d'enviar el resultat en el termini que se li assenyali.

4. El jutge pot acordar que no es practiqui l'autòpsia quan el metge forense o qui actuï en lloc seu dictaminin complidament la causa i les circumstàncies rellevants de la mort sense necessitat d'autòpsia.

5. El jutge pot ordenar que es presti l'assistència deguda als ferits, malalts i qualsevol altra persona que amb motiu o ocasió dels fets necessiti assistència facultativa, fent constar, si s'escau, el lloc del seu tractament, internament o hospitalització.

Article 779.

1. Practicades sense demora les diligències pertinents, el jutge adopta mitjançant interlocutòria alguna de les resolucions següents:

1a Si considera que el fet no és constitutiu d'infracció penal o que no n'apareix prou justificada la perpetració, acordar el sobreseïment que correspongui notificant aquesta resolució a qui pugui causar perjudici, encara que no s'hagin mostrat part en la causa. Si, tot i considerar que el fet pot ser constitutiu d'un delictes no hi ha autor conegut, acordar el sobreseïment provisional i n'ordena l'arxivament.

2a Si reputa falta el fet que ha donat lloc a la formació de les diligències, mana remetre l'actuat al jutge competent, quan no li correspongui el seu enjudiciament.

3a Si el fet està atribuït a la jurisdicció militar, s'inhibeix a favor de l'òrgan competent. Si tots els imputats són menors d'edat penal, es trasllada l'actuat al fiscal de menors perquè iniciï els tràmits de la Llei de responsabilitat penal del menor.

4a Si el fet constitueix un delictes comprès a l'article 757, segueix el procediment ordenat al capítol següent. Aquesta decisió, que conté la determinació dels fets punibles i la identificació de la persona a la qual se li imputen, no es pot adoptar sense haver pres declaració a aquella en els termes que preveu l'article 775.

5a Si, en qualsevol moment anterior, l'imputat assistit del seu advocat ha reconegut els fets en presència judicial, i aquests són constitutius d'un delictes castigat amb una pena inclosa dins dels límits que preveu l'article 801, mana convocar immediatament el Ministeri Fiscal i les parts que hi compareixen a fi que manifestin si formulen un escrit d'acusació amb la conformitat de l'acusat. En cas afirmatiu, incoa diligències urgents i ordena la continuació de les actuacions pels tràmits que preveuen els articles 800 i 801.

2. En els tres primers casos, si no hi ha cap membre del Ministeri Fiscal constituït al jutjat, ni les parts han interposat recurs, es remetent les diligències al fiscal de l'Audiència, el qual, dins dels tres dies següents a la seva recepció, les retorna al jutjat amb l'escrit d'interposició del recurs o amb la fórmula de "vist", i es procedeix seguidament en aquest cas a l'execució del que s'ha resolt.

CAPÍTOL IV

De la preparació del judici oral

Article 780.

1. Si el jutge d'instrucció acordar que s'ha de seguir el tràmit establert en aquest capítol, en la mateixa resolució ha d'ordenar que es doni trasllat de les diligències prèvies, originals o mitjançant fotocòpia, al Ministeri Fiscal i a les acusacions que hi han comparegut, perquè, en el termini comú de deu dies, sollicitin l'obertura del judici oral formulant escrit d'acusació o el sobreseïment de la causa o, excepcionalment, la pràctica de diligències complementàries, en el cas de l'apartat següent.

2. Quan el Ministeri Fiscal manifesti la impossibilitat de formular un escrit d'acusació a falta d'elements essencials per a la tipificació dels fets, es pot instar, amb caràcter previ, la pràctica d'aquelles diligències indispensables per formular acusació, cas en què el jutge acordar el que s'ha sol·licitat.

El jutge acordar el que consideri procedent quan aquesta sol·licitud sigui formulada per l'acusació o acusacions personades.

En tot cas se cita per a la seva pràctica el Ministeri Fiscal, les parts que han comparegut i sempre l'imputat, i després es dona nou trasllat de les actuacions.

Article 781.

1. L'escrit d'acusació comprèn, a més de la sol·licitud d'obertura del judici oral davant l'òrgan que es consideri competent i de la identificació de la persona o persones contra les quals s'adreça l'acusació, els punts als quals es refereix l'article 650. L'acusació s'estén a les faltes imputables a l'acusat del delictes o a altres persones, quan la comissió de la falta o la seva prova està relacionada amb el delictes. També s'hi expressen la quantia de les indemnitzacions o s'hi fixen les bases per determinar-les i les persones civilment responsables, així com els altres pronunciaments sobre lliurament i destinació de coses i efectes i imposició de costes processals.

Al mateix escrit es proposen les proves la pràctica de les quals s'interessi en el judici oral, expressant si la reclamació de documents o les citacions de perits i testimonis s'han de fer per mitjà de l'oficina judicial.

A l'escrit d'acusació es pot sol·licitar la pràctica anticipada d'aquelles proves que no es puguin dur a terme durant les sessions del judici oral, així com l'adopció, la modificació o la suspensió de les mesures a les quals es refereixen els articles 763, 764 i 765, o qualsevol altres que siguin procedents o s'hagin adoptat, així com la cancel·lació de les preses davant persones contra les quals no s'adreça l'acusació.

2. El Ministeri Fiscal, amb la informació prèvia al superior jeràrquic, i les acusacions que hi han comparegut poden sol·licitar justificadament la

pròrroga del termini que estableix l'article anterior. El jutge d'instrucció, ateses les circumstàncies, pot acordar la pròrroga d'aquest termini per un màxim d'uns altres deu dies.

3. Si el Ministeri Fiscal no presenta el seu escrit en el termini que estableix l'article anterior, el jutge d'instrucció requereix el superior jeràrquic del fiscal actuant, perquè en el termini de deu dies presenti l'escrit que sigui procedent, i doni raó dels motius de la seva falta de presentació en termini.

Article 782.

1. Si el Ministeri Fiscal i l'acusador particular sol·liciten el sobreseïment de la causa per qualsevol dels motius que preveuen els articles 637 i 641, ho ha d'acordar el jutge, excepte en els casos dels números 1r, 2n, 3r, 5è i 6è de l'article 20 del Codi penal, en què ha de retornar les actuacions a les acusacions per a qualificació, i el judici continua fins a sentència, als efectes de la imposició de mesures de seguretat i de l'enjudiciament de l'acció civil, en els casos que preveu el Codi penal.

En acordar el sobreseïment, el jutge d'instrucció deixa sense efecte la presó i altres mesures cautelars acordades.

2. Si el Ministeri Fiscal sol·licita el sobreseïment de la causa i no hi ha comparegut l'acusador particular disposat a sostenir l'acusació, abans d'acordar el sobreseïment el jutge d'instrucció:

a) Pot acordar que es faci saber la pretensió del Ministeri Fiscal als directament ofesos o perjudicats coneguts, que no hi han comparegut, perquè dins del termini màxim de quinze dies compareguin a defensar la seva acció si ho consideren oportú. Si no ho fan en el termini fixat, s'acorda el sobreseïment sol·licitat pel Ministeri Fiscal, sense perjudici del que disposa el paràgraf següent.

b) Pot remetre la causa al superior jeràrquic del fiscal perquè resolgui si escau o no sostenir l'acusació, qui comunica la seva decisió al jutge d'instrucció en el termini de deu dies.

Article 783.

1. Sol·licitada l'obertura del judici oral pel Ministeri Fiscal o l'acusació particular, el jutge d'instrucció l'acorda, llevat que consideri que concorre el cas del número 2 de l'article 637 o que no hi ha indicis racionals de criminalitat contra l'acusat, cas en què acorda el sobreseïment que correspongui de conformitat amb els articles 637 i 641.

Quan el jutge d'instrucció decreti l'obertura del judici oral només a instància del Ministeri Fiscal o de l'acusació particular, s'ha de donar nou trasllat a qui ha sol·licitat el sobreseïment pel termini de tres dies perquè formuli un escrit d'acusació, llevat que hi hagi renunciat.

2. En acordar l'obertura del judici oral, el jutge d'instrucció resol sobre l'adopció, la modificació, la suspensió o la revocació de les mesures interessades pel Ministeri Fiscal o l'acusació particular, tant en relació amb l'acusat com respecte dels responsables civils, a qui, si s'escau, exigeix una fiança, si no la presta l'acusat en el termini que se li assenyala, així com sobre l'alçament de les mesures adoptades davant els qui no han estat acusats.

A la mateixa actuació el jutge d'instrucció assenyala l'òrgan competent per conèixer i decidir la causa.

3. Contra la resolució judicial que acordi l'obertura del judici oral no es dona cap recurs, excep-

te pel que fa a la situació personal, i l'acusat pot reproduir davant l'òrgan d'enjudiciament les peticions no ateses.

Article 784.

1. Obert el judici oral, se cita a termini l'imputat, amb lliurament d'una còpia dels escrits d'acusació perquè en el termini de tres dies comparegui en la causa amb un advocat que el defensi i un procurador que el representi. Si no exerceix el seu dret a designar un procurador o a sol·licitar-ne un d'ofici, se li nomena en tot cas un procurador d'ofici. Acomplert aquest tràmit, es dona trasllat de les actuacions originals, o mitjançant una fotocòpia, als designats com a acusats i tercers responsables als escrits d'acusació perquè en el termini comú de deu dies presentin un escrit de defensa davant les acusacions formulades.

Si la defensa no presenta el seu escrit en el termini assenyalat, s'entén que s'oposa a les acusacions i el procediment segueix el seu curs, sense perjudici de la responsabilitat en què es pugui incórrer d'acord amb el que preveu el títol V del llibre V de la Llei orgànica del poder judicial.

Una vegada acabat el tràmit per presentar l'escrit, la defensa només pot proposar la prova que aporti en l'acte del judici oral per a la seva pràctica, sense perjudici que, a més, pugui interessar prèviament que es deslliurin les comunicacions necessàries, sempre que ho faci amb antelació suficient respecte de la data assenyalada per al judici, i del que preveu el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 785. Tot això s'entén sense perjudici que si els afectats consideren que s'ha produït indefensió puguin adduir-ho d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 786.

2. A l'escrit de defensa es pot sol·licitar de l'òrgan judicial que demani la tramesa de documents o citi perits o testimonis, als efectes de la pràctica de la corresponent prova a les sessions del judici oral o, si s'escau, de la pràctica de prova anticipada.

3. Al seu escrit, signat també per l'acusat, la defensa pot manifestar la seva conformitat amb l'acusació en els termes que preveu l'article 787.

Aquesta conformitat pot ser també prestada amb el nou escrit de qualificació que conjuntament signin les parts acusadores i l'acusat junt amb el seu lletrat, en qualsevol moment anterior a la celebració de les sessions del judici oral, sense perjudici del que disposa l'article 787.1.

4. Si, obert el judici oral, els acusats estan en parador ignorat i no han fet la designació de domicili a què es refereix l'article 775 i, en qualsevol cas, si la pena sol·licitada passés dels límits que estableix el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 786, es mana expedir una requisitòria per a la seva crida i cerca, i se'ls declara rebels, si no compareixen o no es troben, amb els efectes que preveu aquesta Llei.

5. Presentat l'escrit de defensa o transcorregut el termini per fer-ho, el secretari judicial acorda remetre l'actuat a l'òrgan competent per a l'enjudiciament, notificant-ho a les parts, llevat quan l'enjudiciament correspongui al jutge penal i aquest es desplaci periòdicament a la seu del jutjat instructor per a la celebració dels judicis que en procedeixen, cas en què les actuacions romanen al jutjat a disposició del jutge penal.

CAPÍTOL V

Del judici oral i de la sentència

Article 785.

1. Quan les actuacions estiguin a disposició de l'òrgan competent per a l'enjudiciament, el jutge o tribunal ha d'examinar les proves proposades i immediatament ha de dictar una resolució judicial en què admeti les que consideri pertinents i rebutgi les altres, ha de prevenir el necessari per a la pràctica de la prova anticipada i ha d'assenyalar el dia en què han de començar les sessions del judici oral. En aquesta resolució s'ordena el lliurament de les comunicacions que siguin necessàries per assegurar la pràctica de les proves que siguin proposades i admeses, quan així ho han sol·licitat les parts.

Contra les resolucions judicials d'admissió o inadmissió de proves no s'hi pot interposar cap recurs, sense perjudici que la part a què li va ser denegada pugui reproduir la seva petició a l'inici de les sessions del judici oral, moment fins al qual es poden incorporar a la causa els informes, les certificacions i altres documents que el Ministeri Fiscal i les parts considerin oportú i el jutge o tribunal admetin.

2. L'assenyalament de data per al judici es fa tenint en compte la presó de l'acusat i l'assegurament de la seva presència a disposició judicial, la complexitat de la prova proposada o qualsevol circumstància significativa.

3. En tot cas, encara que no sigui part en el procés ni hi hagi d'intervenir, la víctima ha de ser informada per escrit de la data i el lloc de celebració del judici.

Article 786.

1. La celebració del judici oral requereix preceptivament l'assistència de l'acusat i de l'advocat defensor. Això no obstant, si hi ha diversos acusats i algun d'ells deixa de comparèixer sense motiu legítim, apreciat pel jutge o tribunal, aquest pot acordar, escoltades les parts, la continuació del judici per als restants.

L'absència injustificada de l'acusat que hagi estat citat personalment, o al domicili o a la persona a la qual es refereix l'article 775, no és causa de suspensió del judici oral si el jutge o tribunal, a sol·licitud del Ministeri Fiscal o de la part acusadora, i escoltada la defensa, considera que hi ha elements suficients per a l'enjudiciament, quan la pena sol·licitada no passi de dos anys de privació de llibertat o, si és de diferent naturalesa, quan la seva durada no passi de sis anys.

L'absència injustificada del tercer responsable civil citat en la forma escaient no és per si mateixa causa de suspensió del judici.

2. El judici oral comença amb la lectura pel secretari dels escrits d'acusació i defensa. Seguidament, a instància de part, el jutge o tribunal obre un torn d'intervencions perquè les parts puguin exposar el que considerin oportú sobre la competència de l'òrgan judicial, vulneració d'algun dret fonamental, existència d'articles de pronunciament previ, causes de la suspensió del judici oral, nul·litat d'actuacions, així com sobre el contingut i la finalitat de les proves proposades o que es proposin per practicar-se en l'acte. El jutge o tribunal resol en el mateix acte el que sigui procedent sobre les qüestions plantejades. Davant la decisió adoptada no

s'hi pot interposar cap recurs, sense perjudici de la pertinent protesta i que la qüestió pugui ser reproduïda, si s'escau, en el recurs davant la sentència.

Article 787.

1. Abans d'iniciar-se la pràctica de la prova, la defensa, amb la conformitat de l'acusat present, pot demanar al jutge o tribunal que dicti sentència de conformitat amb l'escrit d'acusació que contingui pena de major gravetat, o amb el que es presenti en aquest acte, que no es pot referir a un fet diferent, ni contenir una qualificació més greu que la de l'escrit d'acusació anterior. Si la pena no passa de sis anys de presó, el jutge o tribunal dicta sentència de conformitat amb la manifestada per la defensa, si concorren els requisits que estableixen els apartats següents.

2. Si a partir de la descripció dels fets acceptada per totes les parts, el jutge o tribunal entén que la qualificació acceptada és correcta i que la pena és procedent segons aquesta qualificació, dicta sentència de conformitat. El jutge o tribunal haurà escoltat en tot cas l'acusat sobre si la seva conformitat ha estat prestada lliurement i amb coneixement de les seves conseqüències.

3. En cas que el jutge o tribunal consideri incorrecta la qualificació formulada o entengui que la pena sol·licitada no és procedent legalment, requereix la part que va presentar l'escrit d'acusació més greu perquè manifesti si es ratifica en l'escrit o no. Només quan la part requerida modifiqui el seu escrit d'acusació en termes tals que la qualificació sigui correcta i la pena sol·licitada sigui procedent i l'acusat presti de nou la seva conformitat, el jutge o tribunal pot dictar sentència de conformitat. En un altre cas, ordena la continuació del judici.

4. Una vegada que la defensa hi manifesti la seva conformitat, el secretari informa l'acusat de les seves conseqüències i a continuació el jutge o president del tribunal el requereix a fi que manifesti si presta la seva conformitat. Quan el jutge o tribunal tingui dubtes sobre si l'acusat ha prestat lliurement la conformitat, acorda la continuació del judici.

També pot ordenar la continuació del judici quan, no obstant la conformitat de l'acusat, el seu defensor ho consideri necessari i el jutge o tribunal consideri fundada la seva petició.

5. No vinculen el jutge o tribunal les conformitats sobre l'adopció de mesures protectores en els casos de limitació de la responsabilitat penal.

6. Són recurribles les sentències de conformitat quan no hagin respectat els requisits o termes de la conformitat, si bé l'acusat no pot impugnar per raons de fons la seva conformitat lliurement prestada.

Article 788.

1. La pràctica de la prova es realitza concentradament, en les sessions consecutives que siguin necessàries. Excepcionalment, el jutge o tribunal pot acordar la suspensió o l'ajornament de la sessió, fins al límit màxim de trenta dies, en els casos de l'article 746, conservant la seva validesa els actes realitzats, llevat que es produeixi la substitució del jutge o membre del tribunal en el cas del número 4t de l'article esmentat.

No és causa de suspensió del judici la falta d'acreditació de la sanitat, de la taxació de danys o de la verificació d'una altra circumstància d'anàloga

significació, sempre que no sigui requisit imprescindible per a la qualificació dels fets. En aquest cas, la determinació quantitativa de la responsabilitat civil queda diferida al tràmit d'execució, i en la sentència se'n fixen les bases.

2. L'informe pericial només el pot prestar un perit.

3. Acabada la pràctica de la prova, el jutge o president del tribunal requereix l'acusació i la defensa perquè manifestin si ratifiquen o modifiquen les conclusions dels escrits inicialment presentats i perquè exposin oralment tot el que considerin procedent sobre la valoració de la prova i la qualificació jurídica dels fets.

El requeriment es pot estendre a sol·licitar del Ministeri Fiscal i dels lletrats un major aclariment de fets concrets de la prova i la valoració jurídica dels fets, sotmetent-los a debat una o diverses preguntes sobre punts determinats.

4. Quan, en les seves conclusions definitives, l'acusació canviï la tipificació penal dels fets o s'apreciï un major grau de participació o d'execució o circumstàncies d'agreujament de la pena, el jutge o tribunal pot considerar un ajornament de la sessió, fins al límit de deu dies, a petició de la defensa, a fi que aquesta pugui preparar adequadament les seves alegacions i, si s'escau, aportar els elements de prova i de descàrrec que consideri convenients. Després de la pràctica d'una nova prova que pugui sol·licitar la defensa, les parts acusadores poden, al seu torn, modificar les seves conclusions definitives.

5. Quan totes les acusacions qualifiquin els fets com a delictes castigats amb pena que excedeixi la competència del jutge penal, aquest es declara incompetent per jutjar, dóna per acabat el judici i remet les actuacions a l'audiència competent. Fora del supòsit anterior, el jutge penal resol el que consideri pertinent sobre la continuació o l'acabament del judici, però en cap cas pot imposar una pena superior a la corresponent a la seva competència.

6. Del desenvolupament del judici oral s'estén acta que signen el jutge o el president i els magistrats, el secretari, el fiscal i els advocats de l'acusació i la defensa, i s'hi ressenya el contingut essencial de la prova practicada, les incidències i reclamacions produïdes i les resolucions adoptades, i es pot completar o substituir per qualsevol mitjà de reproducció mecànica, oral o escrita, de l'autenticitat de la qual dóna fe el secretari.

Article 789.

1. La sentència es dicta dins dels cinc dies següents a l'acabament del judici oral.

2. El jutge penal pot dictar sentència oralment en l'acte del judici, i la sentència i una succinta motivació es documenten mitjançant la fe del secretari o en un annex a l'acta, sense perjudici de la redacció ulterior de la sentència. Si el fiscal i les parts, coneguda la sentència, expressen la decisió de no presentar recurs, el jutge, en el mateix acte, declara la fermesa de la sentència, i es pronuncia, amb l'audiència prèvia de les parts, sobre la suspensió o la substitució de la pena imposada.

3. La sentència no pot imposar pena més greu de la sol·licitada per les acusacions, ni condemnar per delictes diferents quan aquest comporti una diversitat de bé jurídic protegit o mutació substancial del fet enjudiciat, llevat que alguna de les acusacions hagi assumit el plantejament prèviament

exposat pel jutge o tribunal dins del tràmit que preveu el paràgraf segon de l'article 788.3.

4. La sentència es notifica per escrit als ofesos i perjudicats pel delictes, encara que no s'hagin mostrat part en la causa.

CAPÍTOL VI

De la impugnació de la sentència

Article 790.

1. La sentència dictada pel jutge penal és apel·lable davant l'audiència provincial corresponent, i la del jutge central penal, davant la Sala Penal de l'Audiència Nacional. El recurs pot ser interposat per qualsevol de les parts, dins dels deu dies següents al dia en què se'ls ha notificat la sentència. Durant aquest període les actuacions estan a secretaria a disposició de les parts.

2. L'escrit de formalització del recurs es presenta davant l'òrgan que va dictar la resolució que s'impugna, i s'hi s'han d'exposar, ordenadament, les alegacions sobre infracció de les normes i garanties processals, error en l'apreciació de les proves o infracció de normes de l'ordenament jurídic en les quals es basa la impugnació. El recurrent també ha de fixar un domicili per a notificacions al lloc on tingui la seva seu l'audiència.

Si en el recurs es demana la declaració de nul·litat del judici per infracció de normes o garanties processals que causen la indefensió del recurrent, en termes tals que no pugui ser reparada a la segona instància, s'han d'esmentar les normes legals o constitucionals que es considerin infringides i s'han d'expressar les raons de la indefensió. Així mateix, s'ha d'acreditar que s'hagi demanat l'esmena de la falta o infracció a la primera instància, excepte en el cas que s'hagi comès en un moment en què ja sigui impossible la reclamació.

3. Al mateix escrit de formalització el recurrent pot demanar la pràctica de les diligències de prova que no va poder proposar a la primera instància, de les propostes que indugudament li van ser denegades, sempre que hagi formulat en el seu moment l'oportuna protesta, i de les admeses que no van ser practicades per causes que no li siguin imputables.

4. Rebut l'escrit de formalització, el jutge, si compleix els requisits exigits, admet el recurs. En cas d'apreciar la concurrència d'algun defecte esmenable, concedeix al recurrent un termini no superior a tres dies perquè l'esmeni.

5. Admès el recurs, es dóna trasllat de l'escrit de formalització a les altres parts per un termini comú de deu dies. Dins d'aquest termini s'han de presentar els escrits d'alegacions de les altres parts, en els quals es pot sol·licitar la pràctica de prova en els termes que estableix l'apartat 3 i en els quals es fixa un domicili per a notificacions.

6. Presentats els escrits d'alegacions o acabat el termini per fer-ho, el secretari, en els dos dies següents, dóna trasllat de cada un d'aquests a les altres parts i eleva a l'audiència les actuacions originals amb tots els escrits presentats.

Article 791.

1. Si els escrits de formalització o d'alegacions contenen proposició de prova, l'audiència resol en tres dies sobre l'admissió de la proposta i, en el mateix acte, assenyalat dia per a la vista. També es pot celebrar una vista quan, d'ofici o a instància

de part, el tribunal ho consideri necessari per a la correcta formació d'una convicció fundada.

2. La vista s'assenyala dins dels quinze dies següents i s'hi citen totes les parts. La víctima ha de ser informada, encara que no s'hagi mostrat part ni sigui necessària la seva intervenció.

La vista se celebra començant, si s'escau, per la pràctica de la prova. A continuació, les parts en resumeixen oralment el resultat i el fonament de les seves pretensions.

Article 792.

1. La sentència en segona instància es dicta dins dels cinc dies següents a la vista oral, o dins dels deu dies següents a la recepció de les actuacions per l'audiència, quan no sigui procedent celebrar-la.

2. Quan la sentència apel·lada sigui anul·lada per trencament d'una forma essencial del procediment, el tribunal, sense entrar al fons de la decisió, ordena que es reposi el procediment a l'estat en què es trobava en el moment de cometre's la falta, sense perjudici que conservin la seva validesa tots aquells actes el contingut dels quals seria idèntic encara que s'hagi comès la falta.

3. Contra la sentència dictada en apel·lació no s'hi pot interposar cap recurs, sense perjudici del que s'estableix respecte de la revisió de sentències fermes i del que preveu l'article següent per a la impugnació de sentències fermes dictades en absència de l'acusat. Les actuacions es tornaran al jutjat a efectes d'execució de la decisió.

4. La sentència es notifica als ofesos i perjudicats pel delicte, encara que no s'hagin mostrat part en la causa.

Article 793.

1. En qualsevol moment en què comparegui o sigui present el que ha estat condemnat en absència conforme al que disposa el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 786, li és notificada la sentència dictada en primera instància o en apel·lació a efectes de compliment de la condemna encara no prescrita. En notificar-se-li la sentència se li fa saber el seu dret a interposar el recurs a què es refereix l'apartat següent, amb indicació del termini per fer-ho i de l'òrgan competent.

2. Contra la sentència dictada en absència, hagi estat o no apel·lada, el condemnat pot recórrer en anul·lació en el mateix termini i amb els mateixos requisits i efectes que els que estableix el recurs d'apel·lació. El termini es compta des del moment en què s'acredita que el condemnat va tenir coneixement de la sentència.

CAPÍTOL VII

De l'execució de sentències

Article 794.

Tan aviat com sigui ferma la sentència, el jutge o l'audiència que l'ha dictada procedeix a executar-la, conforme a les disposicions generals de la Llei, i s'observen les regles següents:

1a Si no s'ha fixat en la decisió la quantia indemnitzatòria, qualsevol de les parts pot instar, durant l'execució de la sentència, la pràctica de les proves que consideri oportunes per a la seva

precisa determinació. D'aquesta pretensió es dona trasllat a les altres perquè, en el termini comú de deu dies, demanin per escrit el que convingui al seu dret. El jutge o tribunal ha de rebutjar la pràctica de proves que no es refereixin a les bases fixades en la sentència.

Practicada la prova, i escoltades les parts per un termini comú de cinc dies es fixa mitjançant una interlocutòria, en els cinc dies següents, la quantia de la responsabilitat civil. La interlocutòria dictada pel jutge penal és apel·lable davant l'audiència respectiva.

2a En els casos en què s'ha imposat la pena de privació del dret a conduir vehicles a motor i ciclomotors, es procedeix a la immediata retirada del permís i llicència habilitant, si aquesta mesura no està ja acordada, es deixa unit el document a les actuacions i es remet un manament a la Prefectura Central de Trànsit perquè el deixi sense efecte i no n'expedeixi un altre de nou fins que s'extingeixi la condemna.»

Article segon.

Es fa una nova redacció del títol III del llibre IV de la Llei d'enjudiciament criminal.

«TÍTOL III

Del procediment per a l'enjudiciament ràpid de determinats delictes

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 795.

1. Sense perjudici del que s'estableix per als altres processos especials, el procediment regulat en aquest títol s'aplica a la instrucció i a l'enjudiciament de delictes castigats amb pena privativa de llibertat que no passi de cinc anys, o amb qualsevol altres penes, bé siguin úniques, conjuntes o alternatives, la durada de les quals no excedeixi els deu anys, qualsevol que sigui la quantia, sempre que el procés penal s'incoï en virtut d'una atestat policial i que la Policia Judicial hagi detingut una persona i l'hagi posada a disposició del jutjat de guàrdia o que, fins i tot sense detenir-la, l'hagi citada per comparèixer davant el jutjat de guàrdia perquè té la qualitat de denunciat en l'atestat policial i, a més, concorre qualsevol de les circumstàncies següents:

1a Que es tracti de delictes flagrants. A aquests efectes, es considera delicte flagrant el que s'està cometent o s'acaba de cometre quan el delinqüent és sorprès en l'acte. S'entén sorprès en l'acte no només el delinqüent que és detingut en el moment d'estar cometent el delicte, sinó també el detingut o perseguit immediatament després de cometre'l, si la persecució dura o no se suspèn mentre el delinqüent no es posa fora de l'abast immediat dels que el persegueixen. També es considera delinqüent in fraganti aquell a qui se sorprèn immediatament després de comès un delicte amb efec-

tes, instruments o vestigis que permetin presumir la seva participació en el delicte.

2a Que es tracti d'algun dels delictes següents:

a) Delictes de lesions, coaccions, amenaces o violència física o psíquica habitual, comesos contra les persones a qui es refereix l'article 153 del Codi penal.

b) Delictes de furt.

c) Delictes de robatori.

d) Delictes de furt i robatori d'ús de vehicles.

e) Delictes contra la seguretat del trànsit.

3a Que es tracti d'un fet punible la instrucció del qual sigui presumible que serà senzilla.

2. El procediment que regula aquest títol no és aplicable a la investigació i l'enjudiciament d'aquells delictes que són connexos amb un altre o altres delictes no compresos a l'apartat anterior.

3. No s'aplica aquest procediment en els casos en què és procedent acordar el secret de les actuacions conforme amb el que estableix l'article 302.

4. En tot el que no preveu expressament aquest títol s'apliquen supletòriament les normes del títol II d'aquest mateix llibre, relatives al procediment abreujat.

CAPÍTOL II

De les actuacions de la Policia Judicial

Article 796.

1. Sense perjudici del que estableix el títol III del llibre II i de les previsions del capítol II del títol II d'aquest llibre, la Policia Judicial ha de practicar en el temps imprescindible i, en tot cas, durant el temps de la detenció, les diligències següents:

1a Sense perjudici de demanar els ajuts als quals es refereix l'ordinal 1a de l'article 770, sol·licita del facultatiu o del personal sanitari que atengui l'ofès una còpia de l'informe relatiu a l'assistència prestada per adjuntar-la a l'atestat policial. Així mateix, sol·licita la presència del metge forense quan la persona que ha de ser reconeguda no es pugui desplaçar al jutjat de guàrdia dins del termini que preveu l'article 799.

2a Informa la persona a què s'atribueixi el fet, fins i tot en el cas de no detenir-la, del dret que l'assisteix de comparèixer davant del jutjat de guàrdia assistit d'advocat. Si l'interessat no manifesta expressament la seva voluntat de comparèixer assistit d'advocat, la Policia Judicial demana del Col·legi d'Advocats la designació d'un lletrat d'ofici.

3a Cita la persona que és denunciada en l'atestat policial per comparèixer al jutjat de guàrdia en el dia i l'hora que se li assenyali, quan no ha estat detinguda. El citat és advertit de les conseqüències de no comparèixer a la citació policial davant del jutjat de guàrdia.

4a Cita també els testimonis, els ofesos i els perjudicats perquè compareguin al jutjat de guàrdia en el dia i l'hora que se'ls indiqui. Als testimonis se'ls adverteix de les conseqüències de no comparèixer a la citació policial al jutjat de guàrdia.

5a Cita per al mateix dia i hora les entitats a les quals es refereix l'article 117 del Codi penal, en el cas que hi consti la seva identitat.

6a Remet a l'Institut de Toxicologia, a l'Institut de Medicina Legal o al laboratori corresponent les substàncies apreheses l'anàlisi de les quals sigui

pertinent. Aquestes entitats procedeixen d'immediat a l'anàlisi sol·licitada i remeten el resultat al jutjat de guàrdia pel mitjà més ràpid i, en tot cas, abans del dia i l'hora en què s'hagin citat les persones indicades a les regles anteriors. Si no és possible la tramesa de l'anàlisi en el termini esmentat, la Policia Judicial pot practicar per si mateixa aquesta anàlisi, sense perjudici del degut control judicial de l'anàlisi.

7a La pràctica dels controls d'alcoholèmia s'ajusta al que estableix la legislació de seguretat viària. Això no obstant, quan es practica una anàlisi de sang o una altra d'anàloga, es requereix el personal sanitari que la fa perquè remeti el resultat al jutjat de guàrdia pel mitjà més ràpid i, en tot cas, abans del dia i l'hora de la citació a la qual es refereixen les regles anteriors.

8a Si no és possible la tramesa al jutjat de guàrdia d'algun objecte que hagi de ser taxat, se sol·licita immediatament la presència del perit o servei corresponent perquè l'examine i n'emeti informe pericial. Aquest informe pot ser emès oralment davant del jutjat de guàrdia.

2. Per fer les citacions a què es refereix l'apartat anterior, la Policia Judicial fixa el dia i l'hora de la compareixença coordinadament amb el jutjat de guàrdia. A aquests efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei orgànica del poder judicial, ha de dictar els reglaments oportuns per a l'ordenació dels serveis de guàrdia dels jutjats d'instrucció en relació amb la pràctica d'aquestes citacions, coordinadament amb la Policia Judicial.

3. Si la urgència ho requereix, les citacions es poden fer per qualsevol mitjà de comunicació, fins i tot verbalment, sense perjudici de deixar constància del contingut a l'acta pertinent.

CAPÍTOL III

De les diligències urgents davant el jutjat de guàrdia

Article 797.

1. El jutjat de guàrdia, després de rebre l'atestat policial, junt amb els objectes, els instruments i les proves que, si s'escau, l'acompanyin, incoa, si escau, diligències urgents. Sense perjudici de les altres funcions que té encomanades, practica, quan siguin pertinents, les diligències següents, en l'ordre que consideri més convenient o aconsellin les circumstàncies, amb la participació activa del Ministeri Fiscal:

1a Demana pel mitjà més ràpid els antecedents penals del detingut o la persona imputada.

2a Si és necessari per a la qualificació jurídica dels fets imputats:

a) Demana, si no els ha rebut, els informes pericials sol·licitats per la Policia Judicial.

b) Ordena, quan sigui pertinent i proporcionat, que el metge forense, si no ho ha fet abans, examini les persones que han comparegut a presència judicial i emeti el corresponent informe pericial.

c) Ordena la pràctica per un perit de la taxació de béns o objectes aprehesos o intervinguts i posats a disposició judicial, si no s'ha fet abans.

3a Pren declaració al detingut posat a disposició judicial o a la persona que, resultant imputada

pels termes de l'atestat, ha comparegut a la citació policial, en els termes que preveu l'article 775. Davant la falta de compareixença de l'imputat a la citació policial davant el jutjat de guàrdia, aquest pot aplicar el que preveu l'article 487.

4a Pren declaració als testimonis citats per la Policia Judicial que han comparegut. Davant la falta de compareixença de qualsevol testimoni a la citació policial davant el jutjat de guàrdia, aquest pot aplicar el que preveu l'article 420.

5a Du a terme les informacions que preveu l'article 776.

6a Practica la roda de reconeixement de l'imputat, si és pertinent i el testimoni ha comparegut.

7a Ordena, si ho considera necessari, l'acarament entre testimonis, entre testimonis i imputats o imputats entre si.

8a Ordena la citació, fins i tot verbal, de les persones que consideri necessari que compareguin davant seu.

9a Ordena la pràctica de qualsevol diligència pertinent que es pugui portar a cap en l'acte o dins del termini que estableix l'article 799.

2. Quan, per raó del lloc de residència d'un testimoni o víctima o per un altre motiu, fos raonablement de témer que una prova no es pot practicar en el judici oral, o pot motivar-ne la suspensió, el jutge de guàrdia l'ha de practicar immediatament assegurant, en tot cas, la possibilitat de contradicció de les parts.

Aquesta diligència s'ha de documentar en suport apte per a l'enregistrament i la reproducció del so i de la imatge o per mitjà d'una acta autoritzada pel secretari judicial, amb expressió dels intervinents.

A efectes de valorar-la com a prova en una sentència, la part a qui interessi ha d'instar en el judici oral la reproducció de l'enregistrament o la lectura literal de la diligència, en els termes de l'article 730.

Article 798.

1. A continuació, el jutge escolta les parts que han comparegut i el Ministeri Fiscal sobre quina de les resolucions que preveu l'apartat següent cal adoptar. A més, les parts acusadores i el Ministeri Fiscal poden sol·licitar qualssevol mesures cautelars davant l'imputat o, si s'escau, davant el responsable civil, sense perjudici de les quals s'hagin pogut adoptar abans.

2. El jutge de guàrdia dicta resolució amb algun d'aquests continguts:

1r En el cas que consideri suficients les diligències practicades, dicta interlocutòria en forma oral, que s'ha de documentar i no és susceptible de cap recurs, i ordena seguir el procediment del capítol següent, llevat que consideri procedent alguna de les decisions que preveuen els tres primers ordinals de l'apartat 1 de l'article 779, cas en què dicta interlocutòria.

2n En el cas que consideri insuficients les diligències practicades, ordena que el procediment continuï com diligències prèvies del procediment abreujat. El jutge ha d'assenyalar motivadament quines són les diligències la pràctica de les quals és necessària per concloure la instrucció de la causa o les circumstàncies que la fan impossible.

3. Quan el jutge de guàrdia dicti la interlocutòria en què acordi alguna de les decisions que

preveuen els tres primers ordinals de l'apartat 1 de l'article 779, hi acorda el que escaigui sobre l'adopció de mesures cautelars davant l'imputat i, si s'escau, davant el responsable civil. Davant el pronunciament del jutge sobre mesures cautelars, hi ha els recursos que preveu l'article 766. Quan el jutge de guàrdia dicti una interlocutòria en forma oral en què ordeni la continuació del procediment, sobre l'adopció de mesures cautelars cal atènyer-se al que disposa l'apartat 1 de l'article 800.

4. Així mateix, ordena, si escau, la devolució d'objectes intervinguts.

Article 799.

1. Les diligències i resolucions que assenyalen els articles anteriors han de ser practicades i adoptades durant el servei de guàrdia del jutjat d'instrucció.

2. No obstant el que s'ha disposat, en els partits judicials en els quals el servei de guàrdia no sigui permanent i tingui una durada superior a vint-i-quatre hores, el termini que estableix l'apartat anterior el pot prorrogar el jutge per un període addicional de setanta-dues hores en les actuacions en les quals l'atestat s'hagi rebut dins de les quaranta-vuit anteriors a l'acabament del servei de guàrdia.

CAPÍTOL IV

De la preparació del judici oral

Article 800.

1. Quan el jutge de guàrdia ha acordat continuar aquest procediment, en el mateix acte escolta el Ministeri Fiscal i les parts que han comparegut perquè es pronunciïn sobre si és procedent l'obertura del judici oral o el sobreseïment i perquè, si s'escau, sol·licitin o es ratifiquin en el que han sol·licitat respecte de l'adopció de mesures cautelars. En tot cas, si el Ministeri Fiscal i l'acusador particular, si n'hi ha, sol·liciten el sobreseïment, el jutge procedeix conforme al que preveu l'article 782. Quan el Ministeri Fiscal o l'acusació particular sol·licitin l'obertura del judici oral, el jutge de guàrdia procedeix conforme al que preveu l'apartat 1 de l'article 783, i resol mitjançant una resolució judicial el que sigui procedent. Quan s'acordi l'obertura del judici oral, ha de dictar en forma oral una interlocutòria motivada, que s'ha de documentar i no és susceptible de cap recurs.

2. Obert el judici oral, si no s'ha constituït acusació particular, el Ministeri Fiscal presenta d'immediat el seu escrit d'acusació, o la fórmula oralment. L'acusat, en vista de l'acusació formulada, pot prestar la seva conformitat d'acord amb el que disposa l'article següent. En un altre cas, presenta immediatament el seu escrit de defensa o la fórmula oralment, i llavors el jutge de guàrdia procedeix sense més tràmits a la citació de les parts per a la celebració del judici oral.

Si l'acusat sol·licita la concessió d'un termini per a la presentació d'un escrit de defensa, el jutge el fixa prudencialment dins dels cinc dies següents, ateses les circumstàncies del fet imputat i les dades restants que s'hagin posat de manifest en la investigació, i procedeix en l'acte a la citació de les parts per a la celebració del judici oral i a citar a termini l'acusat i, si s'escau, el responsable civil perquè presentin els seus escrits davant l'òrgan competent per a l'enjudiciament.

3. El jutge de guàrdia fa l'assenyalament per a la celebració del judici oral en la data més pròxima possible i, en qualsevol cas, dins dels quinze dies següents, en els dies i les hores predeterminats a aquesta finalitat als òrgans judicials enjudiciadors. A aquests efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei orgànica del poder judicial, dicta els reglaments oportuns per a l'ordenació, coordinadament amb el Ministeri Fiscal, dels assenyalaments de judicis orals que fan els jutjats de guàrdia davant dels jutjats penals.

També s'acorda la pràctica de les citacions proposades pel Ministeri Fiscal, i es duen a terme en l'acte les que siguin possibles, sense perjudici de la decisió que sobre l'admissió de proves adopti l'òrgan enjudiciador.

4. Si s'ha constituït acusació particular que ha sol·licitat l'obertura del judici oral i així ho ha acordat el jutge de guàrdia, aquest cita a l'acte l'acusació i el Ministeri Fiscal perquè presentin els seus escrits dins d'un termini improrrogable i no superior a dos dies. Presentats aquests escrits davant del mateix jutjat, aquest procedeix d'immediat de conformitat amb el que disposa l'apartat 2.

5. Si el Ministeri Fiscal no presenta el seu escrit d'acusació en el moment que estableix l'apartat 2 o en el termini que estableix l'apartat 4, respectivament, el jutge, sense perjudici de citar en tot cas els directament ofesos i perjudicats coneguts, en els termes que preveu l'apartat 2 de l'article 782, requereix immediatament el superior jeràrquic del fiscal perquè, en el termini de dos dies, presenti l'escrit que sigui procedent. Si el superior jeràrquic tampoc presenta l'escrit esmentat en el termini, s'entén que no demana l'obertura de judici oral i que considera procedent el sobreseïment lliure.

6. Una vegada rebut l'escrit de defensa o acabat el termini per presentar-lo, l'òrgan enjudiciador procedeix conforme al que preveu l'apartat 1 de l'article 785, excepte en el que preveu per a l'assenyalament i les citacions que s'han practicat.

7. En tot cas, les parts poden sol·licitar al jutjat de guàrdia, que així ho acorda, la citació de testimonis o perits que tinguin la intenció de proposar per a l'acte del judici, sense perjudici de la decisió que sobre l'admissió de proves adopti l'òrgan enjudiciador.

CAPÍTOL V

Del judici oral i de la sentència

Article 802.

1. El judici oral es desenvolupa en els termes que preveuen els articles 786 a 788.

2. En el cas que, per un motiu just, no es pugui fer el judici oral en el dia assenyalat o que no pugui concloure's en un sol acte, el jutge assenyala per a la seva celebració o continuació el dia més immediat possible i, en tot cas, dins dels quinze següents, i ho fa saber als interessats.

3. La sentència es dicta dins dels tres dies següents a l'acabament de la vista, en els termes que preveu l'article 789.

CAPÍTOL VI

De la impugnació de la sentència

Article 803.

1. Davant la sentència dictada pel jutjat penal es pot interposar recurs d'apel·lació, que se subs-

tancia conforme al que preveuen els articles 790 a 792, amb les especialitats següents:

1a El termini per presentar l'escrit de formalització és de cinc dies.

2a El termini de les altres parts per presentar escrit d'al·legacions és de cinc dies.

3a La sentència s'ha de dictar dins dels tres dies següents a la celebració de la vista, o bé dins dels cinc dies següents a la recepció de les actuacions, si no se celebra vista.

4a La tramitació i resolució d'aquests recursos d'apel·lació tenen caràcter preferent.

2. Respecte de les sentències dictades en absència de l'acusat cal atènyer-se al que disposa l'article 793.

3. Tan aviat com la sentència sigui ferma es procedeix a executar-la, conforme a les regles generals i a les especials de l'article 794.»

Article tercer.

Es fa una nova redacció dels articles 962 a 971, 973, 974 i 976 de la Llei d'enjudiciament criminal.

«Article 962.

1. Quan la Policia Judicial tingui notícia d'un fet que presenta els caràcters de falta tipificada als articles 617 o 620 del Codi penal, sempre que l'ofès sigui alguna de les persones a les quals es refereix l'article 153 del mateix Codi, així com l'article 623.1 del Codi penal quan sigui flagrant, l'enjudiciament del qual correspongui al jutjat d'instrucció al qual s'ha de lliurar l'atestat o a un altre del mateix partit judicial, procedeix de manera immediata a citar davant el jutjat de guàrdia les persones indicades als ordinals 3a i 4a de l'article 796. En fer aquesta citació s'adverteix les persones citades de les conseqüències respectives de no comparèixer davant el jutjat de guàrdia. Així mateix, se'ls adverteix que pot celebrar-se el judici de faltes de manera immediata al jutjat de guàrdia, fins i tot encara que no compareguin, i que han de comparèixer amb els mitjans de prova de què intentin valer-se. Al denunciador i a l'ofès o perjudicat se'ls informa dels seus drets en els termes que preveu l'ordinal 1a de l'article 771.

2. A la persona denunciada se l'informa sucintament dels fets en què consisteix la denúncia i del dret que esmenta l'ordinal 2a de l'article 796. Aquesta informació es practica en tot cas per escrit.

3. En aquests casos, la Policia Judicial fa lliurament de l'atestat al jutjat de guàrdia, en què constin les diligències i citacions practicades i, si s'escau, la denúncia de l'ofès.

4. Per a la realització de les citacions a què es refereix aquest article, la Policia Judicial fixa l'hora de la compareixença coordinadament amb el jutjat de guàrdia. A aquests efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei orgànica del poder judicial, ha de dictar els reglaments oportuns per a l'ordenació dels serveis de guàrdia dels jutjats d'instrucció en relació amb la pràctica d'aquestes citacions, coordinadament amb la Policia Judicial.

Article 963.

1. Rebut l'atestat conforme al que preveu l'article anterior, si el jutge de guàrdia considera procedent la incoació de judici de faltes, decideix la

immediata celebració del judici en el cas que hagin comparegut les persones citades o que, fins i tot no havent comparegut alguna d'elles, el jutjat reputi innecessària la seva presència. Així mateix, per acordar la immediata celebració del judici, el jutjat de guàrdia té en compte si ha de resultar impossible la pràctica d'algun mitjà de prova que es consideri imprescindible.

2. D'acord amb el que disposen els articles 118 i 121, si alguna de les parts vol ser assistida d'un advocat d'ofici, es procedeix a la seva immediata designació.

3. Per acordar la celebració immediata del judici de faltes, és necessari que l'assumpte correspongui al jutjat de guàrdia en virtut de les normes de competència i de repartiment.

Article 964.

1. En els casos que no preveu l'article 962, quan la Policia Judicial té notícia d'un fet que presenti els caràcters de falta tipificada al llibre III del Codi penal o en lleis especials, forma de manera immediata el corresponent atestat que remet sense dilació al jutjat de guàrdia. Aquest atestat recull les diligències practicades, així com l'oferiment d'accions a l'ofès o perjudicat practicat conforme a l'ordinal 1a de l'article 771.

2. Rebut l'atestat conforme al que preveu el paràgraf anterior, i en tots els casos en què el procediment s'ha iniciat en virtut d'una denúncia presentada directament per l'ofès davant l'òrgan judicial, el jutjat de guàrdia celebra de manera immediata el judici de faltes si, identificat el denunciat, és possible citar totes les persones que hagin de ser convocades perquè compareguin mentre duri el servei de guàrdia i hi concorrin la resta de requisits que exigeix l'article 963.

3. Les citacions es fan al Ministeri Fiscal, llevat que la falta sigui perseguible només a instància de part, al querellant o denunciant, si n'hi ha, al denunciat i als testimonis i perits que puguin donar raó dels fets. En practicar les citacions, s'adverteix les persones citades de les respectives conseqüències de no comparèixer davant del jutjat de guàrdia, se'ls informa que es pot celebrar el judici encara que no hi assisteixin, i se'ls indica que han de comparèixer amb els mitjans de prova de què intentin valer-se. Així mateix, es practiquen amb el denunciat les actuacions que assenyalen a l'apartat 2 de l'article 962.

Article 965.

1. Si no és possible la celebració immediata del judici, el jutjat de guàrdia segueix les regles següents:

1a Si considera que la competència per a l'enjudiciament correspon a un jutjat d'un altre partit judicial o a algun jutjat de pau del partit, li remet l'actuat perquè aquest procedeixi a realitzar l'assenyalament del judici i les citacions.

2a Si la competència per a l'enjudiciament correspon al jutjat d'instrucció de guàrdia mateix o a un altre jutjat d'instrucció del partit judicial, procedeix en tot cas a l'assenyalament per a la celebració del judici de faltes i a les citacions escaients per al dia més pròxim possible i, en qualsevol cas, en un termini no superior a set dies. L'assenyalament i les citacions es fan dins d'un termini no superior a dos dies quan es tracti de les faltes tipificades als articles 617 o 620 del Codi

penal, sempre que l'ofès sigui alguna de les persones a les quals es refereix l'article 153 del mateix Codi, així com de la falta tipificada a l'article 623.1 del Codi penal, quan sigui flagrant.

Les citacions es fan al Ministeri Fiscal, llevat que la falta sigui perseguible només a instància de part, al querellant o denunciant, si n'hi ha, al denunciat i als testimonis i perits que puguin donar raó dels fets.

2. Quan el judici de faltes no s'hagi de celebrar davant el mateix jutjat, aquest ha de fer l'assenyalament i les citacions per als dies i les hores predeterminats a aquesta finalitat als òrgans judicials enjudiciadors. A aquests efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei orgànica del poder judicial, ha de dictar els reglaments oportuns per a l'ordenació, coordinadament amb el Ministeri Fiscal, dels assenyalaments de judicis de faltes que facin els jutjats de guàrdia per a la seva celebració davant d'altres jutjats d'instrucció del mateix partit judicial.

Article 966.

Els assenyalaments i les citacions de judicis de faltes es fan en la forma i en els terminis que preveu l'article anterior, també en els casos en els quals no siguin realitzats pel jutjat de guàrdia.

Article 967.

1. En les citacions que s'efectuïn al denunciant, a l'ofès o perjudicat i a l'imputat per a la celebració del judici de faltes, se'ls informa que poden ser assistits per un advocat si ho desitgen i que han d'acudir al judici amb els mitjans de prova de què intentin valer-se. A la citació de l'imputat s'adjunta una còpia de la querella o de la denúncia que s'ha presentat.

2. Quan els citats com a parts, els testimonis i els perits no compareguin ni alleuguin una causa justa per deixar de fer-ho, poden ser sancionats amb una multa de 200 a 2.000 euros.

Article 968.

En el cas que per motiu just no es pugui fer el judici oral en el dia assenyalat o que no es pugui concloure en un sol acte, el jutge assenyalat per a la seva celebració o continuació el dia més immediat possible i, en tot cas, dins dels set següents, i ho fa saber als interessats.

Article 969.

1. El judici és públic, comença per la lectura de la querella o de la denúncia, si n'hi ha; continua per l'examen dels testimonis convocats, i es practiquen les altres proves que proposin el querellant, el denunciat i el fiscal, si hi assisteix, sempre que el jutge les consideri admissibles. La querella ha de complir els requisits de l'article 277, llevat que no necessiti signatura d'advocat ni de procurador. Seguidament, s'escolta l'acusat, s'examinen els testimonis que presenta en descàrrec seu i es practiquen les altres proves que ofereix i siguin pertinents, amb observació de les prescripcions d'aquesta Llei quan siguin aplicables. Acte seguit les parts exposen de paraula el que creguin convenient en suport de les seves respectives pretensions; primer parla el fiscal, si hi assisteix, després el querellant particular o el denunciat i, finalment, l'acusat.

2. El fiscal assisteix als judicis sobre faltes sempre que hi sigui citat. Tanmateix, el fiscal general de l'Estat dona instruccions sobre els casos en què, en consideració a l'interès públic, els fiscals podrien deixar d'assistir al judici, quan la persecució de la falta exigeixi la denúncia de l'ofès o perjudicat. En aquests casos, la declaració del denunciador en el judici en què afirma els fets denunciats té valor d'acusació, encara que no els qualifiqui ni assenyali pena.

Article 970.

Si el denunciador resideix fora de la demarcació del jutjat, no té obligació de concórrer a l'acte del judici, i pot adreçar al jutge un escrit en què allegui el que consideri convenient a la seva defensa, així com apoderar un advocat o procurador que presenti en aquell acte les alegacions i les proves de descàrrec que tingui.

Article 971.

L'absència injustificada de l'acusat no suspèn la celebració ni la resolució del judici, sempre que consti que se l'ha citat amb les formalitats que prescriu aquesta Llei, tret que el jutge, d'ofici o a instància de part, cregui necessària la declaració de l'acusat.»

«Article 973.

1. El jutge, en l'acte de finalitzar el judici, i si no és possible dins dels tres dies següents, dicta sentència en la qual aprecia, segons la seva consciència, les proves practicades, les raons exposades pel fiscal i per les altres parts o els seus defensors i el manifestat pels acusats mateixos, i sempre que faci ús del lliure arbitri que per a la qualificació de la falta o per a la imposició de la pena li atorga el Codi penal, ha d'expressar si ha pres en consideració els elements de judici que el precepte aplicable d'aquell obligui a tenir en compte.

2. La sentència es notifica als ofesos i perjudicats per la falta, encara que no s'hagin mostrat part en el procediment. A la notificació s'hi fa constar els recursos procedents contra la resolució comunicada, així com el termini per presentar-los i l'òrgan judicial davant el qual s'ha d'interposar.

Article 974.

1. La sentència es porta a efecte immediatament transcorregut el termini fixat al paràgraf tercer de l'article 212, si no ha apel·lat cap de les parts i ha transcorregut, també, el termini d'impugnació per als ofesos i perjudicats que no han comparegut en el judici.

2. Si a la sentència s'ha condemnat al pagament de la responsabilitat civil, sense fixar-ne l'import en quantitat líquida, cal atènyer-se al que disposa l'article 984.»

«Article 976.

1. La sentència és apel·lable en el termini dels cinc dies següents al de la notificació. Durant aquest període les actuacions són a secretaria a disposició de les parts.

2. El recurs es formalitza i tramita conforme al que disposen els articles 790 a 792.

3. La sentència en segona instància es notifica als ofesos i perjudicats per la falta, encara que no s'hagin mostrat part en el procediment.»

Article quart.

Es fa una nova redacció dels articles següents de la Llei d'enjudiciament criminal:

1. L'ordinal 5è del paràgraf segon de l'article 175 passa a tenir la redacció següent:

«5è L'obligació, si n'hi ha, de concórrer a la primera crida, sota la multa de 200 a 5.000 euros; o si és ja la segona la que es fa, la de concórrer sota advertència de ser perseguit com a reu del delictes d'obstrucció a la justícia que tipifica l'article 463.1 del Codi penal.»

2. El paràgraf primer de l'article 420 passa a tenir la redacció següent:

«El qui sense estar impedit no concorre a la primera crida judicial, excepte les persones que esmenta l'article 412, o es resisteix a declarar el que sap sobre els fets sobre els quals és preguntat, a no estar comprès en les exempcions dels articles anteriors, incorre en la multa de 200 a 5.000 euros, i si persisteix en la seva resistència és conduït en el primer cas a la presència del jutge instructor pels agents de l'autoritat, i perseguit pel delictes d'obstrucció a la justícia que tipifica l'article 463.1 del Codi penal, i en el segon cas també és perseguit pel de desobediència greu a l'autoritat.»

3. El paràgraf primer de l'article 446 passa a tenir la redacció següent:

«Acabada la declaració, el jutge instructor fa saber al testimoni l'obligació de comparèixer per declarar de nou davant del tribunal competent quan se'l cita per fer-ho, així com la de posar en coneixement del jutge instructor esmentat els canvis de domicili que fa fins a ser citat per al judici oral, sota advertència si no ho compleix de ser castigat amb una multa de 200 a 1.000 euros, tret que incorri en responsabilitat criminal per la falta.»

4. El paràgraf segon de l'article 464 passa a tenir la redacció següent:

«El perit que, es troba comprès en algun dels casos d'aquest article i presta l'informe sense posar abans aquesta circumstància en coneixement del jutge que l'ha nomenat, incorre en la multa de 200 a 5.000 euros, tret que el fet doni lloc a responsabilitat criminal.»

5. El paràgraf primer de l'article 716 passa a tenir la redacció següent:

«El testimoni que es negui a declarar incorre en la multa de 200 a 5.000 euros, que s'imposa en l'acte.»

6. El paràgraf primer de l'article 436 passa a tenir la redacció següent:

«El testimoni manifesta primerament el seu nom, cognoms patern i matern, edat, estat i professió, si coneix o no el processat i les altres parts, i si té amb ells parentiu, amistat o relacions de qualsevol altra classe, si ha estat processat i la pena que se li ha imposat. Si el testimoni és membre de les Forces i Cossos de Seguretat en l'exercici de les seves funcions, és suficient per a la seva identificació el número del seu registre personal i la unitat administrativa a la qual està adscrit.»

Article cinquè.

1. El paràgraf segon de l'article 282 de la Llei d'enjudiciament criminal passa a tenir la redacció següent:

«Si el delicte és dels que només es poden perseguir a instància de part legítima, tenen la mateixa obligació expressada en el paràgraf anterior, si se'ls requereix a l'efecte. L'absència de denúncia no impedeix la pràctica de les primeres diligències de prevenció i assegurament dels delictes relatius a la propietat intel·lectual i industrial.»

2. El paràgraf tercer de l'article 661 de la Llei d'enjudiciament criminal passa a tenir la redacció següent:

«Si s'han tornat a citar i deixen també de comparèixer, són processats pel delicte d'obstrucció a la justícia, que tipifica l'article 463.1 del Codi penal.»

Disposició addicional primera.

1. El Govern, a través del Ministeri de Justícia, o els consells de govern de les comunitats autònomes amb competència en la matèria, en el termini de sis mesos a partir de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat», han d'adoptar les mesures necessàries per a:

a) Adaptar els efectius i els mitjans materials dels jutjats de guàrdia a les necessitats d'aquesta Llei.

b) Adequar l'estructura de Cos Mèdic Forense a les previsions d'aquesta Llei.

c) Adequar l'actuació dels organismes oficials encarregats de practicar anàlisis i investigacions toxicològiques, així com la d'altres entitats, professionals o experts que puguin ser requerits de forma permanent o ocasional per prestar la seva assistència a l'Administració de Justícia a les necessitats que resultin d'aplicar aquesta Llei.

2. En el mateix termini, el Govern, a través del Ministeri de Justícia, ha d'adoptar les mesures necessàries per adequar l'estructura del Ministeri Fiscal a les previsions d'aquesta Llei.

3. Les administracions públiques i els col·legis professionals faciliten periòdicament a les sales de govern dels tribunals superiors de justícia, a la Policia Judicial i a les diferents Forces i Cossos de Seguretat una relació dels serveis d'interprets, perits i tècnics a disposició dels serveis de guàrdia.

4. En el termini de sis mesos, el Consell General del Poder Judicial ha de dictar els reglaments que per a l'ordenació dels assenyalaments de judicis i el desenvolupament dels serveis de guàrdia estableixen els articles 796.2, 800.3, 962.4 i 965.2 de la Llei d'enjudiciament criminal.

Disposició addicional segona.

L'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, té la redacció següent:

«El Govern, a proposta del Consell General del Poder Judicial i amb l'informe previ de les comunitats autònomes amb competències transferides en matèria de justícia, pot establir la separació entre jutjats de primera instància i jutjats d'instrucció en

aquells partits judicials en els quals el nombre de jutjats de primera instància i instrucció així ho aconselli.»

Disposició addicional tercera.

1. L'article 9 de la Llei d'enjudiciament criminal queda redactat de la manera següent:

«Els jutges i tribunals que tinguin competència per conèixer d'una causa determinada, la tenen també per a totes les seves incidències, per portar a efecte les provisions de tramitació i per a l'execució de les sentències, sense perjudici del que disposa l'article 801.»

2. L'article 14, tercer, de la Llei d'enjudiciament criminal queda redactat de la manera següent:

«Per al coneixement i la decisió de les causes per delictes als quals la Llei assenyali pena privativa de llibertat de durada no superior a cinc anys o pena de multa sigui quina sigui la quantia, o qualssevol altres de diferent naturalesa, bé siguin úniques, conjuntes o alternatives, sempre que la durada d'aquestes no passi de deu anys, així com per faltes, siguin incidentals o no, imputables als autors d'aquests delictes o a altres persones, quan la comissió de la falta o la seva prova estiguin relacionades amb aquests, el jutge penal de la circumscripció on el delicte va ser comès o el jutge central penal en l'àmbit que li és propi, sense perjudici de la competència del jutge d'instrucció de guàrdia del lloc de comissió del delicte per dictar sentència de conformitat, en els termes que estableix l'article 801.»

Això no obstant, en els casos de competència del jutge penal, si el delicte és dels atribuïts al tribunal del jurat, el coneixement i la decisió corresponen a aquest.»

Disposició addicional quarta.

En el termini de sis mesos a comptar des de la data d'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha de remetre a les Corts Generals un projecte de Llei de modificació de la regulació de la presó provisional.

Disposició transitòria primera.

Els processos incoats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es tramiten conforme a les normes processals vigents anteriorment a aquesta Llei.

Disposició transitòria segona.

El règim de recursos que preveu aquesta Llei s'aplica a les resolucions judicials que es dictin posteriorment a l'entrada en vigor.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogats els articles 1 a 5 de la Llei 62/1978, de 26 de desembre, de protecció jurisdiccional dels drets fonamentals de la persona.

2. Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera.

Es modifica la redacció dels articles de la Llei orgànica 5/1995, de 22 de maig, del tribunal del jurat, que a continuació es detallen:

1. L'apartat quart de l'article 32 queda redactat de la manera següent:

«Si s'escau, el jutge pot ordenar l'acomodació al procediment que correspon quan no sigui aplicable al que regula aquesta Llei. Si considera que el que correspon és el que regula el títol II del llibre IV de la Llei d'enjudiciament criminal, acorda l'obertura del judici oral, si ho creu procedent, i remet la causa a l'audiència provincial o al jutge penal competent perquè prossegueixin el coneixement de la causa en els termes dels articles 785 i següents de la Llei esmentada.»

2. L'apartat segon de l'article 48.2 queda redactat de la manera següent:

«El magistrat president requereix les parts en els termes que preveu l'apartat 3 de l'article 788 de la Llei d'enjudiciament criminal, i cal atènyer-se, si s'escau, al que disposa l'apartat 4 del precepte esmentat.»

Disposició final segona.

Es modifica la redacció de l'article 435 de la Llei orgànica 2/1989, de 13 d'abril, processal militar:

«A l'escrit de denúncia s'han d'exposar amb claredat els fets que la motiven, la persona o persones contra qui s'adreça i la responsabilitat penal presumpta en què es considera que s'ha incorregut.

A la denúncia, segons la naturalesa del delictes imputat, s'adjunten els documents a què es refereixen els paràgrafs següents. Quan no es puguin presentar, es manifesta l'oficina o l'arxiu judicial en el qual estan les actuacions originals. També s'acompanyen les llistes de testimonis i es designen les diligències de les actuacions que, si s'escau, han estat compulsades.

Si la responsabilitat criminal que s'intenta exigir és per algun dels delictes de prevaricació relatius a sentències injustes, es presenta amb l'escrit la còpia certificada de la sentència, la resolució judicial o la provisió injusta. A més, en l'escrit es fa expressió de les diligències de la causa que s'han de compulsar per comprovar la injustícia de la sentència, la resolució judicial o provisió que doni lloc a l'avantjudici.

Si la responsabilitat és per raó de retard maliciós a l'administració de justícia o negativa injustificada a jutjar, s'acompanyen amb l'escrit:

a) Les còpies dels presentats després d'haver transcorregut el termini legal, si la Llei ho fixa, per a la resolució o decisió de la pretensió judicial, expedient o causa pendent, demanant qualsevol dels interessats al jutge o tribunal que en conegui que els resolgui d'acord amb dret.

b) La certificació de la resolució judicial o la provisió dictades pel jutge o tribunal en què denega la petició per obscuritat, insuficiència o silenci de la Llei, o la que acrediti que el jutge o tribunal va deixar transcórrer quinze dies des de la petició o des de l'última, si se n'hi ha presentat més d'una, sense haver resolt les actuacions, ni haver-s'hi con-

signat i notificat a les parts la causa legítima que li ha impedit.

Si la responsabilitat és per raó de qualsevol altre delictes comès pel jutge o magistrat en l'exercici de les seves funcions, es presenta amb l'escrit de querrela el document que acrediti la perpetració del delictes o, si no n'hi ha, la llista dels testimonis formada de la manera que preveu l'article 656 de la Llei d'enjudiciament criminal.

Si el que promou l'avantjudici per qualsevol dels delictes expressats en els paràgrafs anteriors no pot obtenir els documents necessaris, ha de presentar, com a mínim, el testimoni de l'acta notarial estesa, per fer constar que els va reclamar al jutge o tribunal que hagués hagut de facilitar-los o manar expedir-los.»

Disposició final tercera.

Aquesta Llei entra en vigor als sis mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin i facin complir aquesta Llei.

Madrid, 24 d'octubre de 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20855 *LLEI 39/2002, de 28 d'octubre, de transposició a l'ordenament jurídic espanyol de diverses directives comunitàries en matèria de protecció dels interessos dels consumidors i usuaris. («BOE» 259, de 29-10-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots el qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

En els últims anys la Comunitat Europea ha impulsat una ambiciosa política de protecció dels interessos dels consumidors i usuaris. La construcció efectiva del mercat interior, així com el seu bon funcionament, requereix normes comunes de protecció dels consumidors en un espai europeu sense fronteres interiors, en el qual les persones, les mercaderies, els capitals i els serveis circulen lliurement.

Per això, s'han aprovat nombroses directives referides a dos àmbits normatius que, sent diferents en diversos aspectes, tenen com a element comú la seva connexió directa amb els drets dels consumidors i usuaris: l'àmbit dels contractes d'adhesió, per una part, i el de l'activitat publicitària, per una altra. Així, i sense pretensió de ser exhaustius, s'han aprovat directives comunitàries referents a la publicitat dels medicaments, a la radiodifusió